

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ก่อนตัดสินใจลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทนักลงทุนควรใช้วิจารณญาณในการพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงอย่างรอบคอบทั้งข้อมูลในเอกสารฉบับนี้และปัจจัยความเสี่ยงอื่นเพิ่มเติมโดยปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้อาจส่งผลกระทบต่อราคาของหุ้นของบริษัทและมูลค่าหุ้นของบริษัททั้งนี้ปัจจัยความเสี่ยงที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้มีได้เป็นปัจจัยความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่กล่าวคืออาจมีปัจจัยความเสี่ยงอื่นที่บริษัทยังไม่อาจทราบได้และอาจมีปัจจัยความเสี่ยงบางประการที่บริษัทเห็นว่าไม่มีผลกระทบต่อบริษัทในขณะนี้แต่ในอนาคตอาจกลายเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อรายได้ ผลกำไร สินทรัพย์ สภาพคล่อง แหล่งเงินทุน และโอกาสทางธุรกิจของบริษัทได้

1.1 ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ

1.1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้าหรือผู้จำหน่ายรายใหญ่

บริษัทประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากลวดเหล็กเพื่อจำหน่ายให้แก่บริษัท ที่เป็นผู้ผลิตเสาเข็มคอนกรีต เสาไฟฟ้า แผ่นพื้นคอนกรีต คานสะพาน Postension เป็นต้น โดยมีลูกค้าอยู่ทั่วประเทศ ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าของบริษัท ได้แก่ ลวดเหล็กกล้าสำหรับคอนกรีตอัดแรง ลวดเหล็กกล้าตีเกลียวสำหรับคอนกรีตอัดแรง ลวดตะแกรงเหล็กกล้าเชื่อมติดเสริมคอนกรีต ลวดเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ ลวดเชื่อมเปลือยใช้เชื่อมเหล็กกล้าละลายด้วยอาร์กโดยมีก๊าซปกคลุม และลวดสปริง โดยลูกค้ารายใหญ่ของบริษัท 10 รายแรกมียอดการสั่งซื้อปี 2553 - ปี2555 และงวด 6 เดือน ปี 2556 จำนวน 329.08 ล้านบาท 403.16 ล้านบาท 363.93 ล้านบาท และ 214.98 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.67 ร้อยละ 44.74 ร้อยละ 37.17 และร้อยละ 44.36 ของรายได้จากการขายสินค้า(ตัวเลขสัดส่วนไม่ตรง) ตามลำดับ และลูกค้าอาจเปลี่ยนการซื้อสินค้าจากที่เคยซื้อกับบริษัทไปซื้อจากคู่แข่งรายอื่น ซึ่งหากบริษัทต้องสูญเสียลูกค้าดังกล่าวไป จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้ากลุ่มดังกล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่องสืบเนื่องจากการที่บริษัทสามารถผลิตสินค้าได้ตรงกับความต้องการของลูกค้าทั้งในด้านคุณภาพการส่งมอบที่ตรงเวลา ประกอบกับราคาขายที่สามารถแข่งขันได้ และบริษัทมีการติดตามดูแลผลิตภัณฑ์ที่ได้จำหน่ายไปแล้วรวมทั้งการติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในด้านคุณภาพและการบริการหลังการขายที่ดี โดยบริษัทมีการบริการหลังการขาย อาทิ การทดสอบและให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับเครื่องดัดลวดให้กับลูกค้า โดยปกติในการทดสอบเครื่องดัดลวดจะทำการทดสอบทุก 6 เดือน หรือ 12 เดือน เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการใช้งาน ซึ่งหลังจากที่บริษัทให้บริการทดสอบเครื่องดัดลวดดังกล่าวแล้วนั้น บริษัทจะออกเอกสารยืนยันผลการทดสอบให้แก่ลูกค้า อีกทั้ง บริษัทยังมีการทดสอบคุณภาพลวดของบริษัทที่ผลิตได้กับหน่วยงานภายนอก เพื่อยืนยันถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ในกรณีที่บริษัทรับงานจากราชการซึ่งเป็นบริการที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าวิธีหนึ่งมาโดยตลอด นอกจากนี้ สินค้าของบริษัทยังต้องอาศัยความเชี่ยวชาญในการผลิตซึ่งบริษัทมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ในการทำงานมายาวนาน ทำให้สินค้ามีคุณภาพตรงตามความต้องการของลูกค้า

1.1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทส่วนใหญ่ เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษ ซึ่งฝ่ายที่ต้องเป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบ คือ ฝ่ายวิศวกรโดย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีวิศวกรด้านการควบคุมกระบวนการในการผลิตจำนวน 10 คนบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงวิศวกร และผู้ชำนาญการ ซึ่งหากบุคลากรดังกล่าวลาออก อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการการผลิตที่เกิดจากการขาดแคลนบุคลากรที่สำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้รับการรับรองด้านระบบคุณภาพ ISO 9001 ซึ่งมีการจัดทำคู่มือการทำงานทุกขั้นตอน หากมีการเปลี่ยนแปลงบุคลากรดังกล่าวสามารถนำคู่มือการปฏิบัติงานมาศึกษา อีกทั้งบริษัทมีนโยบายให้ความสำคัญกับการรักษาบุคลากรให้ปฏิบัติงานต่อเนื่องในระยะยาวกับบริษัท โดยบริษัทมีนโยบายจ่ายค่าตอบแทนให้อยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันได้กับบริษัทอื่นๆ ที่ประกอบธุรกิจใกล้เคียงกัน นอกจากนี้ บริษัทยังมีนโยบายในการส่งเสริมเพื่อพัฒนาบุคลากร ได้แก่ การฝึกอบรม และการส่งไปดูงานทั้งภายนอกและภายในประเทศ รวมทั้งมีนโยบายให้ความสำคัญกับระบบประเมินผลงานให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทไม่เคยประสบปัญหาการขาดแคลนวิศวกร และผู้ชำนาญการดังกล่าว

1.1.3 ความเสี่ยงจากการแข่งขันของผู้ประกอบการรายใหม่ และการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจุบันธุรกิจของบริษัทมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่มาจากจีนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีราคาสินค้าที่ต่ำกว่าราคาสินค้าที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศโดยจากการที่จีนสามารถสรรหาต้นทุนในการผลิตที่มีราคาถูกกว่าคู่แข่งประเทศอื่นได้นั้น อาจทำให้ในอนาคตบริษัทอาจจะได้รับผลกระทบจากการที่จีนเข้ามาแข่งขันในธุรกิจเดียวกันกับบริษัท โดยการเข้ามาดำเนินการทำธุรกิจเองแทนการจำหน่ายเฉพาะวัตถุดิบให้บริษัทและบริษัทอื่นๆ หรือที่เรียกว่า “Forward” อีกทั้ง ในปี 2558 จะมีการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (AEC) อาจส่งผลให้บริษัทได้รับผลกระทบต่อยอดขายและส่วนแบ่งทางการตลาดที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับอุตสาหกรรมเหล็ก กำลังเกิดภาวะอุปทานส่วนเกินในตลาดเหล็กโลก บวกกับสภาพเศรษฐกิจทั่วโลกชะลอตัว จึงมีผลให้ความต้องการใช้เหล็กลดลง และส่งผลให้ผู้ผลิตเหล็กจำเป็นต้องแข่งขันกันในด้านราคาขายเพื่อหาตลาดในการระบายสินค้า

อย่างไรก็ตาม บริษัทเป็นผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินธุรกิจประเภทนี้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้บริษัทเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในเรื่องของคุณภาพสินค้าที่มีมาตรฐานและบริการที่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับ การปรับปรุงในกระบวนการการผลิต โดยการนำเทคโนโลยีในการผลิตสมัยใหม่เข้ามาใช้ อาทิ การนำระบบ Lean – Six sigma เข้ามาใช้เพื่อลดของเสีย และลดการสูญเสียของกระบวนการผลิต ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักรในการลดต้นทุนต่อหน่วยให้ต่ำลงและในอนาคต บริษัทมีแผนที่จะเพิ่มเครื่องจักรใหม่เพื่อรองรับผลิตภัณฑ์ใหม่ อีกทั้ง ยังมีนโยบายการบริหารสินค้าคงคลัง และการบริหารลูกหนี้การค้าและเจ้าหนี้การค้า เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน รวมทั้งมีการสร้างทีมการตลาดที่มีศักยภาพเพื่อดูแลและขยายตลาดและจากการคาดการณ์ของศูนย์วิจัยกสิกรไทย เกี่ยวกับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน (AEC) คาดว่า จะมีการขยายการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมในประเทศมากขึ้นส่งผลให้อุปสงค์เหล็กมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น จึงเป็นโอกาสที่บริษัทจะได้รับยอดขายจากการสั่งซื้อสินค้าของลูกค้ารายเดิมและรายใหม่เพิ่มสูงขึ้น

1.1.4 ความเสี่ยงจากนโยบายการตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กจากต่างประเทศ

วัตถุประสงค์หลักของบริษัท คือ เหล็กถลุง โดยส่วนใหญ่บริษัทจะนำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ ประเทศจีน ในสัดส่วนร้อยละ 90 ของปริมาณการผลิตผลิตภัณฑ์ เนื่องจากมีราคาที่ยกกว่าประเทศอื่น ประกอบกับคุณภาพที่ไม่แตกต่างจากประเทศอื่น ทำให้ประเทศจีนมีปริมาณการสั่งซื้อจากผู้แปรรูปเหล็กในสัดส่วนที่สูงกว่าประเทศอื่น ส่งผลให้ผู้ผลิตเหล็กถลุงในแต่ละประเทศได้รับผลกระทบจากราคาเหล็กถลุงที่ต่ำของประเทศจีน รวมถึงตลาดสินค้าเหล็กถลุงในประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบดังกล่าว ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศจึงต้องออกนโยบายการขึ้นภาษีนำเข้าเหล็กถลุงจากประเทศจีน เพื่อตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กถลุง ทำให้บริษัทได้รับผลกระทบในด้านต้นทุนที่สูงขึ้นจากการตอบโต้ดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายในการรับมือกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นดังกล่าว โดยก่อนที่จะมีการเพิ่มภาษีนำเข้าวัตถุดิบ บริษัทจะสั่งซื้อวัตถุดิบในปริมาณมากและเพียงพอต่อปริมาณขายผลิตภัณฑ์ของบริษัท อีกทั้งยังสามารถเพิ่มราคาผลิตภัณฑ์ให้มีราคาเกือบเท่ากับการเพิ่มขึ้นของราคาวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้น

1.1.5 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ เพื่อใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ โดยในงวดบัญชีปี 2555 และงวด 6 เดือนสิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีส่วนในการสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 80.08 และ 99.16 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบรวม ตามลำดับ ดังนั้นบริษัทจึงอาจได้รับความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายในการบริหารเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นดังกล่าว โดย 1)ติดตามข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลก อาทิ ทิศทางการขึ้นลงของราคาเหล็ก เศษเหล็ก น้ำมัน และทองคำ ที่อาจส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน 2)วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะทิศทางการเมืองในประเทศ 3)ศึกษาข้อมูลอัตราดอกเบี้ยพื้นฐานของแต่ละสถาบันการเงินทั้งในและต่างประเทศ 4)ศึกษาข้อมูลอัตราการทำงานทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งบริษัทยังคำนึงถึงแนวโน้มความผันผวนของค่าเงินบาท โดยหากในช่วงนั้นค่าเงินบาทมีแนวโน้มที่อ่อนค่า บริษัทจะติดต่อสถาบันการเงินเพื่อขอวงเงินซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) แต่ถ้าหากเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่า บริษัทจะติดตามข่าวสาร โดยหากคาดการณ์ว่าค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าจนถึงจุดต่ำสุด บริษัทก็จะดำเนินการแปลงค่าเงินทันที ทั้งนี้ บริษัทจะมีการพิจารณาภายในช่วงเวลาก่อนครบกำหนดชำระเงิน ซึ่งจะเป็นการลดปัญหาและความเสียหายจากอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

1.2 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการผลิต

1.2.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบที่สำคัญ

วัตถุดิบสำคัญในการผลิตผลิตภัณฑ์ของบริษัท คือ “เหล็กถวอด” โดยคิดเป็นสัดส่วนในการผลิตประมาณร้อยละ 88.34 ของต้นทุนการผลิตรวมวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจะทำการจัดหาจากผู้จัดจำหน่ายภายในประเทศและต่างประเทศ โดยผู้จัดจำหน่ายภายในประเทศมีเพียงหนึ่งรายคือ กลุ่มบริษัท ทาทา สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ซึ่งบริษัททำการซื้อวัตถุดิบจากผู้จำหน่ายรายดังกล่าวส่วนในการจัดหาจากต่างประเทศจะสั่งซื้อจากตัวแทนจำหน่ายของแต่ละประเทศ อาทิ จีนอินเดีย มาเลเซีย เยอรมัน และญี่ปุ่น เป็นต้น ซึ่งการเคลื่อนไหวของราคาเหล็กถวอดจะมีการเปลี่ยนแปลงตามอุปสงค์และอุปทานของผู้ผลิตเหล็กถวอดทั่วโลก ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของราคาเหล็กถวอดจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายการบริหารความเสี่ยงในเรื่องดังกล่าวดังนี้ (1) การกำหนดราคาขายโดยรักษาส่วนต่างกำไรในระดับที่สามารถจะแข่งขันกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ ได้ (2) บริษัทมีนโยบายติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการสั่งซื้อและบริหารจัดการวัตถุดิบคงคลังให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับระยะเวลาการกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ของบริษัท ทำให้บริษัทสามารถบริหารต้นทุนได้ดีขึ้น และมีวัตถุดิบเพียงพอต่อแผนการผลิต (3) บริษัทได้พัฒนาเพื่อปรับปรุงการบริหารการผลิตอย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมต้นทุนการผลิตให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม (4) บริษัทมีนโยบายรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าของบริษัท ทำให้บริษัทสามารถเจรจาต่อรองกับลูกค้าบางรายเพื่อขอปรับราคาจำหน่ายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบ ในกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงราคาวัตถุดิบ (5) บริษัทมีการติดตามดูแลผลิตภัณฑ์ที่ได้จำหน่ายไปแล้วรวมทั้งการติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในด้านคุณภาพและการบริการหลังการขายเพิ่มมากขึ้นทำให้บริษัทสามารถกำหนดราคาขายในระดับที่เหมาะสมได้

1.2.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบที่สำคัญ

ในปี 2553- 2555 และงวด 6 เดือน ปี 2556 บริษัทสั่งซื้อเหล็กถวอดซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของบริษัทจากตัวแทนจัดจำหน่ายต่างประเทศ 3 รายได้แก่NOVO COMMODITIES PTE LTD.CHINA COODWIN INVESTMENT TRADING LTD. และ MITSUI & CO.,LTD.คิดเป็นสัดส่วนรวม 3 รายเท่ากับร้อยละ 58 ร้อยละ 47 ร้อยละ 85 และร้อยละ100 ตามลำดับโดยบริษัทมีการสั่งซื้อจาก NOVO COMMODITIES PTE LTD. มากที่สุด หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45 ในปี 2553 ร้อยละ 41ในปี 2554 ร้อยละ 74 ในปี 2555และงวด 6 เดือน ปี 2556 ร้อยละ27บริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายเหล็กถวอดรายดังกล่าว และอาจขาดแคลนเหล็กถวอดในกรณีที่ผู้จัดจำหน่ายรายดังกล่าวไม่สามารถส่งมอบวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้ตามกำหนด และบริษัทไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้ทันตามแผนการผลิตสินค้าที่ได้รับคำสั่งจากลูกค้า

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการติดตามประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และมีการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้า ประกอบกับบริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้จัดจำหน่ายดังกล่าวเป็นเวลานานและไม่เคยมีการค้างชำระค่าสินค้า ส่งผลให้บริษัทมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบที่สำคัญ นอกจากนี้ บริษัทมีการจัดหาผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากประเทศจีน ซึ่งมีผู้จัดจำหน่ายหลายรายและราคาวัตถุดิบต่ำกว่าผู้จัดจำหน่ายรายอื่น และจากการดำเนินงานของบริษัทในอดีตที่ผ่านมา บริษัทยังไม่เคยประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ

1.2.3 ความเสี่ยงจากการขัดข้องหรือเสียหายของอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต

เครื่องจักรบางส่วนของบริษัทมีอายุการใช้งานมากกว่า 10 ปี โดยอาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิตของบริษัท อาทิ เกิดการขัดข้องในการดำเนินงานเกิดความล่าช้าในกระบวนการผลิต ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการผลิตโดยรวมของบริษัทให้ไม่สามารถผลิตสินค้าได้ตามปริมาณการสั่งซื้อจากลูกค้าได้

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเครื่องจักรดังกล่าวต่างเป็นเครื่องจักรที่ผลิตจากผู้ผลิตเครื่องจักรที่มีชื่อเสียงจากประเทศอิตาลีและประเทศจีน อีกทั้ง บริษัทยังคงดูแลรักษาให้ใช้งานได้ด้วยดี รวมถึงที่ผ่านมาบริษัทมีการเตรียมงบประมาณสำหรับการซ่อมบำรุงเครื่องจักรทุกปี ซึ่งบริษัทเชื่อว่าจะช่วยป้องกันและลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับเครื่องจักรในอนาคตนอกจากนี้ บริษัทยังได้จัดซื้อเครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพและเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มกำลังในการผลิตและประสิทธิภาพการดำเนินงานให้สามารถผลิตสินค้าให้ได้ปริมาณและคุณภาพตามคำสั่งซื้อจากลูกค้า รวมทั้งบริษัทมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินบางส่วนที่ได้รับจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี เพื่อจัดซื้อเครื่องจักรใหม่บางส่วน ซึ่งจะส่งผลให้ความเสี่ยงดังกล่าวลดลง

1.3 ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

1.3.1 ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการบริษัทจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้นในอนาคต

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัท แคปปิตอล เอ็นจิเนียริง เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) (“CEN”) (เดิมชื่อ บริษัท อีสเทิร์นไวร์ จำกัด (มหาชน) (“EWC”)) ถือหุ้นบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 77.77 ซึ่งผู้ถือหุ้นรายใหญ่นี้จะสามารถมีอำนาจในการควบคุมบริษัทและมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของบริษัทในทุกเรื่องที่ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลในเรื่องที่ผู้ถือหุ้นดังกล่าวเสนอให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นพิจารณา

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโครงสร้างการจัดการของบริษัท ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบ พบว่าบริษัทมีโครงสร้างการบริหารจัดการ โดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยมีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัท และคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างชัดเจนและโปร่งใส สำหรับการกำหนดมาตรการการทำการที่เกี่ยวข้องกับกรรมการบริษัท ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้มีอำนาจควบคุม รวมถึงบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง บุคคลดังกล่าวจะไม่มีสิทธิในการอนุมัติรายการนั้นๆ รวมทั้งมีคณะกรรมการตรวจสอบถ่วงดุลการตัดสินใจ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ถือหุ้นถึงความโปร่งใส และถ่วงดุลอำนาจในการบริหารงานของบริษัท นอกจากนี้ หากบริษัทเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนที่ออกใหม่ต่อประชาชนจำนวน 150 ล้านหุ้น โดยแบ่งเป็นเสนอขายเพื่อผู้ถือหุ้นรายย่อยจำนวน 60 ล้านหุ้น และเสนอขายให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมของ CEN จำนวน 90 ล้านหุ้น จะส่งผลให้ภายหลังการเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี สัดส่วนการถือหุ้นของ CEN จะลดลงเหลือสัดส่วนร้อยละ 58.33

1.4 ความเสี่ยงด้านการเงิน

1.4.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงิน

บริษัทมีแหล่งเงินทุนที่พึ่งพิงสำหรับการดำเนินธุรกิจในประเทศรวม 4 แห่ง ซึ่ง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีภาระหนี้รวม 305.89 ล้านบาท และมีต้นทุนทางการเงินรวม 5.07 ล้านบาทโดยภาระหนี้ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 ของภาระหนี้รวมเป็นภาระหนี้จากวงเงินกู้ยืมระยะสั้นเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจซึ่งได้แก่วงเงินกู้เบิกเกินบัญชีวงเงินแพ็คเกจเครดิตวงเงินตั๋วสัญญาใช้เงินวงเงิน L/C, T/R วงเงินขายลดตั๋วและวงเงินหนังสือค้ำประกันส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ 10 ของภาระหนี้รวมเป็นภาระหนี้จากวงเงินกู้ยืมระยะยาว ทั้งนี้ ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E Ratio) เท่ากับ 0.51 : 1 ดังนั้นจากการพึ่งพิงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินตามที่กล่าวข้างต้น ทำให้บริษัทอาจได้รับความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ซึ่งเป็นต้นทุนทางการเงินของกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของกิจการได้ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม จากอดีตที่ผ่านมา บริษัทมีประวัติการผ่อนชำระที่ต่อเนื่องนอกจากนี้เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีภาระหนี้คงเหลือเท่ากับ 305.89 ล้านบาท ซึ่งถือได้ว่าเป็นจำนวนที่บริษัทสามารถผ่อนชำระได้จากผลการดำเนินงานในปัจจุบันของบริษัท และสำหรับความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืม บริษัทจะได้รับความเสี่ยงดังกล่าวที่ลดลงเมื่อบริษัทได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้วซึ่งจะทำให้ภาระหนี้ของกิจการลดลงรวมถึงส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทเพิ่มขึ้นและส่งผลให้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E Ratio) ดังกล่าวลดลงได้ระดับหนึ่ง

1.4.2 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อกับลูกค้า

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีลูกหนี้การค้าก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญจำนวนรวม 212.07 ล้านบาท และลูกหนี้การค้า - สุทธิ จำนวนรวม 199.36 ล้านบาท ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย 90 วัน มีลูกหนี้การค้าที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระจำนวน 136.62 ล้านบาท และมีลูกหนี้การค้าเกินกำหนดชำระจำนวน 75.45 ล้านบาท บริษัทจึงมีความเสี่ยงในการเรียกเก็บหนี้ ซึ่งหากเรียกเก็บหนี้ดังกล่าวไม่ได้หรือไม่ครบตามจำนวนทั้งหมดอาจจะส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องและฐานะทางการเงินของบริษัท

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการจัดทำระเบียบปฏิบัติการกำหนดแบ่งกลุ่มลูกหนี้การค้าตามระยะเวลาการชำระหนี้ โดยมีระยะเวลาการให้สินเชื่อกับลูกค้าปกติ ไม่เกิน 3 เดือน ซึ่ง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีลูกหนี้การค้าที่เกิน 3 เดือนแต่ไม่เกิน 6 เดือน เท่ากับ 2.13 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.00 ของยอดลูกหนี้การค้าทั้งหมด และเกิน 6 เดือนแต่ไม่เกิน 12 เดือน เท่ากับ 11.92 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.62 ของยอดลูกหนี้การค้าทั้งหมด และเกินกว่า 12 เดือน เท่ากับ 2.34 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.10 ของยอดลูกหนี้การค้าทั้งหมด ทั้งนี้ จากสัดส่วนระยะเวลาการชำระหนี้เทียบกับยอดลูกหนี้การค้าทั้งหมด ยังคงเป็นสัดส่วนที่ต่ำ และบริษัทยังคงดำเนินการติดตามลูกหนี้อย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

1.4.3 ความเสี่ยงด้านเงินทุนหมุนเวียน

ในการประกอบธุรกิจของบริษัทต้องมีการสำรองวัตถุดิบล่วงหน้าเพื่อใช้ในการผลิต และส่งมอบให้แก่ลูกค้า ตามสัญญาการสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้า โดย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2556 บริษัทมีสินค้าคงเหลือสุทธิจำนวน 436.60 ล้านบาท (โดยไม่มีค่าเผื่อการลดลงของมูลค่า) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.67 ของสินทรัพย์รวม สินค้าคงเหลือดังกล่าวประกอบด้วย (1) สินค้าสำเร็จรูป จำนวน 84.35 ล้านบาท (2) งานระหว่างทำ จำนวน 11.92 ล้านบาท (3) วัตถุดิบ จำนวน 335.56 ล้านบาท และ (4) วัสดุโรงงาน จำนวน 4.77 ล้านบาท ดังนั้น หากบริษัทไม่สามารถบริหารจัดการสินค้าคงเหลือให้หมุนเวียนในระดับที่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน และส่งผลให้สภาพคล่องของบริษัทลดลง

อย่างไรก็ตามบริษัทมีนโยบายวางแผนสำรองวัตถุดิบและสำรองสินค้าคงเหลือโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบ และปริมาณงานที่จะต้องส่งมอบให้แก่ลูกค้า ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมาบริษัทไม่ได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับสภาพคล่อง นอกจากนี้ ภายหลังจากเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนในครั้งนี้นี้ บริษัทมีวัตถุประสงค์จะนำเงินที่ได้บางส่วนเพื่อใช้ขยายสายการผลิตและใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน

1.5 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์

1.5.1 ความเสี่ยงจากการอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้นีก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ("MAI") ในการรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอทั้งนี้ บริษัทได้ยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แล้วเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2556 โดยบริษัทหลักทรัพย์ เคที ซีมิโก้ จำกัดในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าหุ้นของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอเรื่องการรับหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอโดยเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอด้วยเกณฑ์กำไร (Profit test) ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อยซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 รายและถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้วดังนั้นบริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอผู้ลงทุนจึงยังคงมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องของหุ้นสามัญของบริษัทในตลาดรองหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นได้ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯหรือหากหุ้นสามัญของบริษัทไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอหรือผู้ลงทุนอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับการไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้